

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Regentenwerk : vergaderen in de Staten-Generaal en de Tweede Kamer, 1750-1850

Lauret, L.B.

Citation

Lauret, L. B. (2020, June 17). *Regentenwerk : vergaderen in de Staten-Generaal en de Tweede Kamer, 1750-1850*. Uitgeverij Prometheus, Amsterdam. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/119361>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/119361>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/119361> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Lauret, L.B.

Title: Regentenwerk : vergaderen in de Staten-Generaal en de Tweede Kamer, 1750-1850

Issue Date: 2020-06-17

Stellingen

1. Het overdragen van de regententraditie uit de Staten-Generaal in de Tweede Kamer was een activiteit en geen kwestie van passieve overerving van beproefde praktijken van de ene op de andere generatie regenten.
2. Last en ruggenspraak tussen de provincies en de Staten-Generaal bleef ook na de Restauratie kenmerkend voor de vergaderpraktijk van de Tweede Kamer. Het was naïef van de opstellers van de grondwetten van 1814 en 1815 om te denken dat de voorheen soevereine machten van de Republiek geen tegenprestatie verlangden van de leden die zij naar Den Haag stuurden.
3. De werkwijze van de Staten-Generaal stond in het teken van het machtsspel dat zich in deze vergadering afspeelde. De beknoptheid en onveranderlijkheid van het reglement gaven de leden manoeuvreerruimte, waardoor zij gezag konden afdwingen door eerst de stadhouder en later de koning het machtsspel in hun vergadering te laten meespelen volgens hun regels.
4. De omwentelingen tussen 1750 en 1850 vormen geen aparte periode, maar maken deel uit van een langere reeks wetsverzettings, revolutionaire regimewisselingen en grondwetsherzieningen die het ritme bepaalt van de Nederlandse politieke geschiedenis. Hierdoor hadden de Staten-Generaal een taaie institutionele cultuur ontwikkeld, die de overgang van Republiek naar het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden kon doorstaan.
5. De geschiedschrijving is niet gebaat bij het afkondigen van geboortemomenten. Zo hoefden de Kamerleden in 1848 hun ver-

gadering hooguit aan te passen aan de machtsverhouding tussen het parlement, de kroon en de bevolking die aansloot op de liberale principes van goede politiek.

6. Traditie en continuïteit zijn belangrijke concepten voor politiek historici, omdat politiek bestond – en bestaat – uit meer dan begeesterde revolutionairen en hervormers die streefden naar verandering en vernieuwing.
7. Ook al staan hun woorden niet geboekstaafd in de Handelingen, zonder dames als de gezusters Warin, Hester van Hogendorp en Sara Luzac had de Nederlandse parlementaire geschiedenis er anders uitgezien. Het wordt tijd dat politiek historici een zinvolle manier vinden om recht te doen aan hun handelingen.
8. Aandacht voor mensen en groepen die opereerden in de marge van het politieke krachtenveld mag er niet voor zorgen dat historici de in- en uitsluitingsmechanismen binnen de politieke elite in het centrum van de macht uit het oog verliezen.
9. De bottleneck-functie van knooppunt Hoevelaken in het hedendaagse verkeersnet is een toepasselijk eerbetoon aan de spilfunctie van het regentenwerk van de eerste Tweede Kamervoorzitter, J.E.N. van Lynden van Hoevelaken.
10. Een proefschrift over de regententraditie van de Tweede Kamer digitaal verdedigen onderstreept het vermogen van ceremonies om zich aan te passen aan de actualiteit, zonder daarbij aan legitimerende kracht in te boeten, zelfs in het bolwerk van traditie.
11. De restauratie van de Staten-Generaal aan het begin van de negentiende eeuw is te vergelijken met de heropleving van Federer en Nadal. Na een eerste dominantie keerden zij na een korte afwezigheid in aangepaste vorm terug voor een aangename nabloei.
12. Lieden wier woord geen hout snijdt, kunnen altijd nog de boom in.